

Svimlende skønhed 234 ^{1/2}

♩. = 42

Mads Granum, 2020

Dm⁷ B^b/D C⁹/E C⁷/E F Gm⁷ F

Svim-len - de skøn - hed, når so - len den kom - mer, og ba - der min ver - den i

G/B C F/A B^b6 C[#]07 C[#]07 Dm

mor - gen - rødt lys. Den hen - ter mig blidt fra min nat - li - ge slum - mer, som

Gm⁷ B^bA/C B^bA⁹/D

bar - net man væk - ker med kær - tegn og kys.

fine

1. Svimlende skønhed,
når solen den kommer,
og bader min verden i morgenrødt lys.
Den henter mig blidt
fra min natlige slummer,
som barnet man vækker med kærtegn og kys.

2. Svimlende lethed,
når angsten den slipper,
sit tag i min mave og greb i mit bryst.
Når glæden står klar
ved min side og tripper,
og livet igen bliver muligt og lyst.

3. Svimlende tomhed,
når tanken står stille,
og sindet kan glemme sig selv for en stund.
Da åbnes mit hjerte
for dybderne vilde
og søger mod livets almægtige grund.

4. Svimlende glæde,
når dagen begynder,
og jeg tør begynde på ny i Din kraft.
Jeg ved, at Du tilgi'r mig
selv mine synder,
og giftige tanker, jeg ofte har haft.

5. Svimlende frihed,
en livskraftig gåde:
Hver eneste dag får vi håbet igen.
Vi takker for al
Din utrolige nåde,
og for at Du skænker os slægtning og ven.